

De prijs der Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

WOENSDAG 7 APRIL.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelplaat.

Het nieuwe ontwerp van personele belasting. — Vermindering van den druk der belasting op de lagere volksstanden, door gedeeltelijke overbrenging op weelde.

Bij de zamenstelling des Ontwerps beoogde men, behalve vereenvoudiging in de heffing, ook vermindering van den druk der belasting op de lagere volksstanden, door het overbrengen van een gedeelte daarvan op voorwerpen of gebruik van weelde; alsmede ontheffing der belasting daár waar zij op beroepen of bedrijven drukt, in plaats van op vertering, genot of weelde gevestigd te zijn.

Hieraan is beantwoord: 1°. door den vrijdom der belasting op de huurwaarde voor zeer geringe woningen uit te breiden. Volgens de bestaande wet zijn in steden en vlekken der 1° klasse de woningen vrij tot f 54; volgens het ontwerp zouden zij het zijn tot f 67. In de 2° klasse wordt de vrijdom van f 49 uitgestrekt tot f 55; in de 3° van f 44 tot f 47; in de 4° van f 39 tot f 42, enz. In steden en vlekken der 1° klasse wordt thans de volle belasting betaald voor huurwaarde van f 80 en hooger; voortaan zou zij eerst aanvangen bij huurwaarde van f 95. In de 2° klasse wordt dit van f 60 op f 65 gesteld; in de 3° van f 50 op f 53; in de 4° van f 45 op f 48, enz.

Eene tweede verligting voor de geringe klasse bestaat in de uitbreiding van den vrijdom der belasting op het mobilair.

In de steden en vlekken der 1° klasse houdt thans die vrijdom op in perceelen van f 80 huurwaarde, het ontwerp strekt die uit tot f 140. In de 2° klasse wordt het van f 60 gesteld op f 80; in de 3° van f 50 op f 70; in de 4° van f 45 op f 60, in de 5° van f 40 op f 50 enz.

Ziedaar de verligting voor de geringe standen. Belasting op deuren en vensters, alsmede op haardsteden wordt door dezelfde, volgens de bestaande wet, ook thans niet betaald. Dat nu de geringe klasse bij het nieuwe ontwerp verligting erlangt, valt zeker niet te miskennen; doch is die verligting evenredig? worden ook hier de steden der 1° klasse niet boven de kleinere bevoordeeld? In de 1° klasse de vrijdom van f 80 uit te strekken tot f 140, beteekent wat meer dan het in die der 5° van f 40 op f 50 te doen. Wij gelooven dat de woningen waarvoor te Arnhem f 50 's jaars huur betaald wordt, evenmin bij die waarvoor men te Rotterdam f 140 betaalt, kunnen vergeleken worden, als de Arnheemsche appartementen van f 150 bij de Rotterdamsche van f 400. Ook hier zouden wij dus in bedenking geven, den vrijdom voor de kleinere steden enigzins uit te breiden.

Wat aangaat de ontheffing der belasting daar waar zij op beroepen of bedrijven drukt; — zoo is vooreerst de belasting naar de huurwaarde voor pakhuizen, zolders en kelders, uitsluitend bestemd en gebezigd tot berging hetzij van koopwaren, hetzij van voorwerpen tot uitrusting van vaartuigen geschikt, — gebleven wat zij was, 2½ ten honderd der huurwaarde.

Bij de bestaande wet worden de huurkoetsiers, de logementhouders en houders van bijzondere bestedings-, proveniers-, verbeter- of krankzinnigen-huizen slechts voor de helft der belasting op de huurwaarde aangeslagen; hunne belasting bedraagt dus, voor dien grondslag, 2½ per cent. Volgens het ontwerp zullen zij ook voor de helft der belasting op de huurwaarde aangeslagen worden; maar die helft wordt nu in de steden der 1ste klasse 6, in die der 5de 8 per cent. Daarentegen vervalt de belasting op deuren, vensters en haardsteden; doch dit is geene vergoeding voor de huurkoetsiers: in hunne stallen vindt men geene haardsteden, en zeer weinig deuren en vensters. Volgens de bestaande wet betaalt een huurkoetsier voor eenen stal van f 100 huurwaarde, waarin zich eene deur en twee vensters bevinden:

- a. belasting op de huurwaarde f 2.50
- b. deuren en vensters » 1.50

Volgens het nieuwe ontwerp zou hij betalen:

belasting op de huurwaarde f 8.

Dus het dubbele. — De opcenten zijn in beide gevallen bij de berekening weggelaten.

Door veranderingen in de belasting op de dienstboden zijn *verscheidene* bedrijven en neringen ontlast: niet alle. De bestaande wet rangschikt in de derde klasse der *dienst- en werkboden*: » alle » inwonende mannelijke en vrouwelijke werkboden, » bedienden, gezellen en leerlingen, die uitsluitend » worden gebezigd voor de uitoefening van winkel- » en andere neringen, en van de bedrijven van » landbouwer, veeman, warmoezier-, brood-, » koek- of banketbakker, slagter, grutter, stal- » houder, logementhouder, tapper, ordinarijs-tafel- » houder, koffijhuishouder, voerman, bleeker, man- » demaker, boekverkooper, artsijnmenger, wond- » heeler, mitsgaders alle andere bedrijven, geene » fabrieken of trafieken zijnde." Deze bedienden worden bij de bestaande wet *werkboden* genoemd en met f 2 belast. Nu heet het wel dat bij het nieuwe wetsontwerp de belasting op de *werkboden* afgeschaft is; doch in wezenlijkheid is dit slechts maar voor een gedeelte; want in de *derde klasse der dienstboden* rangschikt het Ontwerp: de mannelijke en vrouwelijke in- en uitwonende bedienden, hoedanig ook gebezigd, van logementhouders en herbergiers, koffijhuishouders, brood- en koekbakkers, enz., en belast die:

- Voor een bediende f 2.50
- » twee te zamen » 6
- » drie » 12
- » 4 » 20, enz.

Waarvan uitgezonderd zijn de kleederbleekers, zullende, van deze de *drie* bedienden slechts voor één worden geteld, de ontoereikende of overschietende gedeelten der drietallen voor geheele te nemen.

Terwijl dus een logementhouder, bakker, enz. thans f 2 voor eenen bediende betaalt, zou hij volgens het ontwerp f 2.50 betalen. Dit is geene ontheffing der belasting op nijverheid.

Daarentegen wordt de nijverheid te gemoet geko-

mēn door de vrijstelling van de belasting op paarden, voor zoodanige paarden die in fabrieken, trafieken, molens, of wel tot andere werkzaamheden gebruikt worden. Paarden voor den landbouw gebezigd zijn ook thans vrijgesteld.

Minder begunstigd echter wordt ook hier een andere tak van nijverheid of handel. Het tiental paarden van paardenkoopers hetwelk thans met f 25 belast is, zou, volgens het Ontwerp, met f 30 belast worden.

(Het slot hierna.)

Buitenlandsche berigten.

RUSLAND.

St. Petersburg, 27 maart. De jonge graaf Demidoff, erfgenaam van een outzaggelijk vermogen en onlangs van zijne reizen door Europa teruggekeerd, vertoonde hier op eene in het oog loopende wijze de Parijsche manieren en rigtte zijne geheele levenswijze op Franschen voet in. Dat daarin veel belagchelijks werd gevonden, spreekt van zelf. Ook in de hoogste kringen werd dit antinationale gedrag van den rijksten Rus afgekeurd, en over Demidoff's francomanie niet altijd zeer minzaam gespot. De oom van den jongen man, een echte baardrus, wien het Fransche voorkomen zijns neefs ten hoogste ergerde, besloot er hem gevoelig voor te straffen. Hij haalde den intendant van het hoofdtooneel over, om den geliefkoosden tooneelspeler Sugulnoff op te dragen, dat hij bij de voorstelling der *Twee Klingsbergen* als jonge *Klingsberg-Demidoff* verschijnen zou. Sugulnoff's nabootsings-talent was bekend, en daar het hof en de hoogere kringen kennis gekregen hadden van de intrige, was de schouwburg, den bepaalden avond, tot stikkens toe vol. Sugulnoff verscheen, in houding, manieren, toon geheel Demidoff, Fransche krullen met Russische vermengend, en in iedere nuance den verfranschten Rus voorstellende. De zaal drende van toejuichingen, het lagchen hield niet op, en men vond dat de jonge Demidoff zeer fijn en toch gevoelig genoeg voor zijne manie om Franschman te willen zijn, bestraft was. 'S morgens na de voorstelling ontving Sugulnoff een' brief, benevens een klein elegant doosje. De brief luidde: »Mijn waarde Sugulnoff: gij hebt gisteren den schrijver dezer regelen op het tooneel voortreffelijk nagebootst. Ik meende mij werkelijk in uw spel als in eenen spiegel te zien; in een puf slechts waart gij gebrekkig. Ik heb namelijk bemerkt dat de steenen aan uwe hemdsknoopen valsch waren. Een Demidoff draagt nooit iets valsch. Ik neem dus de vrijheid u echte hemdsknoopen te zenden, opdat, als gij weder den graaf Demidoff voorstelt, deze dan geheel echt verschijne. — Met hoogachting. Uw J. Demidoff." — In het doosje lagen drie kostbare knooppjes, 30,000 roebels waard.

PRUISSEN.

Men meldt uit Berlijn: De raad van state beaadslaagt thans over het nieuwe strafwetboek, hetwelk in den loop des jaars afgewerkt en aangenomen moet worden. Men heeft thans de nieuwe strafzittingen opzigtens het duel onderhanden. Het is veel zachter dan de vroegere, volgens welke het duel als moord beschouwd en met de daarop volgende straf bedreigd werd die echter nooit werd volbragt. Men kon veelrekenen ten doode veroordeeld en dan met vestingsstraf van een of twee jaren, dikwijls nog met veel minder, bestraffen worden; daarbij maakte de wet zelve een onderscheid tuschen adellijken en niet

adellijken. Ook dit kon natuurlijk niet blijven bestaan, en derhalve zal de nieuwe wet des te gewenschter wezen, omdat zij geene uitzondering maakt; de secundanten van alle straf ontheft, als zij gepoogd hebben verzoening te bewerken; de duelleerders echter, in geval er een leven verloren ging, tot 20 jaren vestingstraf veroordeelt. Men hoort dat de koning levendige belangstelling bij deze wet laat blijken, dat hij zelf in den raad van state verschijnen en de beraadslagingen bijwonen zal, wanner dit onderwerp wordt behandeld; daarentegen moet hij verklaard hebben dat voortaan de regterlijke vonnissen in zake van duël zonder genade zouden worden voltrokken. (Oberd. Zeit.)

ENGELAND.

Londen, 3 april. Zijne Exceclentie de Nederlandsche gezant *Met* is voornemens, binnen weinige weken, en *Met* voor vrij langen tijd, met verlof van hier naar 's Gravenhage terug te keeren.

— De Engelsche fondsen zijn gisteren zeer willig geweest, ten gevolge van het bericht, in sommige dagbladen verschenen, dat de dépêches van onzen gezant in de Vereenigde Staten van zeer vredelievenden aard waren. Er heeft in de laatste twee dagen eene rijzing van 1 pCt. plaats gehad. Wel was bij het einde der markt de prijs iets lager, doch zulks was zeer gering, in vergelijking van de vroegere stijging der prijzen.

Het blijkt intusschen niet juist wat de gunstige uitslag der poging van den heer *Fox* is geweest. De Amerikaanse bladen geven genoeg te verstaan, dat aan geene rijzeling voor de terzetting te denken is, maar misschien wordt *M'Leod* wel vrijgesproken, waartoe te eer kans zoude zijn, daar hij naar Albany is gevoerd, om meer buiten het bereik der hartstogten te wezen. Anders zou het ook geene verwondering baren, als hij, bij veroordeeling, genade ontrief. — Het was nu uitgemaakt dat hij op bevel der Engelsche regering de *Carolina* had verbrand. Men meende dat hierop eene vrijpraak te gronden is, alzo bij den onafhankelijkheids-krijg een soortgelijk geval had plaats gehad, dat met de vrijpraak der beschuldigten was geëindigd.

FRANKRIJK.

Parijs, 3 april. Dezen avond ten 8 ure moet de hertog van *Nemours*, door zijne aides-de-camp vergezeld, de reis naar Algerië aannemen.

De hertog van *Lumale* is, kort na zijne aankomst te Algiers, tot luitenant-kolonel bij het 27ste regiment van *hete* benoemd. Die jonge prins schijnt aldaar de genegenheid zijner krijgsmakkers in hooge mate te zullen verwerven. De expeditie naar Millanah is eenige dagen uitgesteld.

— De heer *de Bonald*, aartsbisschop van Lyon, is door den koning eigenhandig met de kenteekenen der waardigheid van kardinaal bekleed, welke door een legaat van den paus herwaarts overgebracht waren. Al de hier aanwezige leden der koninklijke familie, de ministers, de aartsbisschop van Parijs en vele andere hooge geestelijken waren bij deze plegtigheid tegenwoordig, na afloop waarvan de kardinaal in eene der koetsen van den koning naar zijn hôtel teruggebracht is.

— Gisteren verhaalde men, dat de moeder van *Darwès* in hechtenis was genomen, maar thans blijkt nader, dat zij alleen voor den regier van instructie geroepen en door hem onderzraagd, doch spoedig weder op vrije voeten gesteld is.

— De beroemde tooneelspeelster, mademoiselle *Mars*, heeft den 1sten dezer hare afscheids-representatie in de comédie Française gegeven.

— Het wetsontwerp op den letterkundigen eigendom is met 145 tegen 108 stemmen verworpen.

— De arbeid voor de omwalling der hoofdstad zal met grooten spoed worden voortgezet; de wet is nog niet door het officiële blad afgekondigd, en reeds gisteren hebben de aannemers last bekomen om het getal werklieden te vermeerderen. Ook de troepen, die aan de fortificatie-werken zullen worden gebezigd, worden tusschen 15 en 20 dezer verwacht; nacht en dag wordt aan de oprigting van barakken gearbeid.

SPANJE.

Madrid, 28 maart. De door *Espartero* gehouden wapenschouwing is zeer schitterend geweest; tusschen de 9 à 10,000 man stonden onder de wapenen en waren met veel geestdrift beziel; men hoorde herhaaldelijk de kreten van *leve de constitutie! leve de koningin! leve de nationale onafhankelijkheid! leve Espartero!*

— Aangaande de regentschapskwestie is nog niets beslist. Uit eenen door den heer *F. Linage*, gewezen geheim-secretaris van den hertog *Della Victoria*, geschreven brief blijkt, dat *Espartero* op dit oogenblik

geenszins voornemens is een ontijdig afscheid te nemen; dit kan tot antwoord strekken op het gerucht, dat de generalissimus het denkbeeld koesterde, zich naar Logrono te begeven.

BELGIE.

Brussel, 4 april. De kamer van vertegenwoordigers heeft den 2den april eene zitting gehouden, waarin over een voorstel van den heer *Donny*, die te Ostende te huis behoort, is beraadslaagd, voornamelijk strekkende om den invoer van buitenlandschen zoutevisch te verbieden. De commissie, die dit voorstel heeft onderzocht, heeft, in plaats daarvan, eene verhooging van het inkomend regt op dit artikel van 12-60 tot 25 franken per ton voorgedragen. Bij de thans gehoudene beraadslagingen heeft de heer *Donny* zijn oorspronkelijk voorstel, in het belang der Ostendensche visschers, die, volgens hem, door de mededinging der Nederlandsche zeer leden, met kracht blijven voorstaan. Daartegen heeft men aangevoerd, dat de Nederlandsche zoutevisch beter was dan de Ostendensche, hetgeen daaruit voortvloeide, dat de Nederlandsche visschers ook des winters tot het vangen van den kabeljaauw op de Doggersbank en elders uitgingen, hetgeen de Ostendensche niet deden. Die meerdere voortreffelijkheid van het vreemde voortbrengsel is door den heer *Donny* betwist op eene wijze, die nu en dan den lachlust der leden opwekte; te meer, vermits sommigen, spottenderwijze, de gepastheid deden opmerken, om dit onderwerp in den vastetijd te behandelen. De minister *Liedts* heeft zich voor het gewijzigde voorstel verklaard, waardoor, zoo als hij zeide, het inkomend regt op den zoutevisch tot 62 ten honderd zou klimmen. »Wat gij ook moogt doen,» zeide de minister, »zoo lang de Ostendensche visschers niet evenzeer als de Nederlandsche 's winters ter vischvangst uitgaan, zal geen ton vreemde zoutevisch minder in ons land worden ingevoerd. De verbruiker alleen zal daarder betalen. Beter acht ik het nog, een verhoogd regt in te voeren, dat den prijs van den vreemden zoutevisch zal verhoogen, dan dien geheel te verbieden. Op welk oogenblik toch zoudt gij dat verbod vaststellen? Op een tijdstip, nu men van alle kanten de regering aanzoekt, om openingen tot het sluiten van een handelsverdrag aan Nederland te doen, en nu zoo vele belangen, ten gevolge van het gemis der Nederlandsche markt, in eeneen lijdenden toestand verkeerren. Om die reden reeds, om het gemis van een handelsverdrag met Nederland en de mogelijkheid van het benadeelen der diplomatische betrekkingen tusschen de beide landen, geloof ik, dat het zeer verkeerd zou zijn, om eenig verbod van invoer vast te stellen.» De Kamer heeft met 52 tegen 6 stemmen, in overeenkomst met de dankwijze des ministers beslist, en dus tot de verhooging van het inkomend regt tot 25 fr. besloten. Sommige Belgische dagbladen keuren echter ook deze beslissing af en meenen, dat in het tollarief geene veranderingen behoorden geïmproviseerd te worden.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 5 april. Men verneemt uit Berlijn, dat Z. M. koning *Willem Frederik*, op het daartoe aan hem gedaan verzoek, ontslag uit hunne functiën heeft verleend aan den graaf van der *Duyn* en aan den baron *R. Fogell*, aan laatstgenoemden met een pensioen van f 3000. (Handelsbl.)

's Gravenhage, 3 april. Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken heeft aangekondigd, dat, vermits bij 's konings besluit van 4 februari ll., de beoordeeling der naamlooze vennootschappen aan het ministerie van justitie is opgedragen; er echter van tijd tot tijd stukken betrekkelijk zoodanige maatschappijen verkeerdelijk bij het departement van binnenlandsche zaken worden ingediend, weshalve de belanghebbenden bij deze worden herinnerd, dat zij zich met opzigt tot alles wat voornoemde maatschappijen aangaat, tot den minister van justitie behooren te wenden.

— De directeur-generaal van oorlog heeft bekend gemaakt, dat er, met wijziging in zoo verre van het vroeger aangekondigde, twee kadetten voor den waterstaat in Nederland, aan de koninklijke akademie te Breda zullen kunnen worden geadmitteerd, en zulks op de voorwaarde, in de bedoelde aankondiging, voor alle wapenen hier te lande, behalve dat der infanterie, omschreven; en dat de verzoekschriften tot dat einde, derhalve, met de noodige bewijsstukken, zoo spoedig mogelijk, uiterlijk voor 20 april aanstaande, aan het departement van oorlog moeten worden ingezonden; terwijl, na dat tijdstip, geene verzoeken tot het bekomen der voorschrevene admittie zullen worden aangenomen.

— Door de commissie van beheer over de tentoonstelling van schilderijen, enz.; alhier, is bekend gemaakt,

dat ingevolge het bepaalde bij artikel 3 van het programma, alle stukken, voor de tentoonstelling bestemd, uiterlijk op den 15den dezer moeten worden ingezonden, terwijl men de plaatsing van die, welker later inkomen, niet kan waarborgen.

— Z. M. heeft eervol ontslag verleend aan den heer *W. Jalink*, als burgemeester en secretaris te Wierden, provincie Overijssel, en heeft den heer *W. Ritman Cramer* in zijne plaats benoemd. Laatste gemelde is eervol ontslagen als burgemeester en secretaris te Diepenheim.

— Dezer dagen heeft Z. M. vastgesteld, dat de graf-tombe van den vice-admiraal *Pieter Florissoon*, in de kerk te Hoorn, welke bij den brand derzelve geleden heeft, op 's rijks kosten zal worden hersteld; zijnde die taak opgedragen aan den heer *Royer*.

Delft, 4 april. Twee kompagnien van het 3de regiment vesting-artillerie, welke tot dusverre hier in bezetting waren, zijn gisteren van hier naar Zeeland vertrokken, om in Vlissingen garnizoen te houden; onmiddellijk na de aankomst dier artilleristen aldaar, verlaten de twee kompagnien van het 2de regiment vesting- en veld-artillerie, de vesting Vlissingen, om zich over Bergen-op-Zoom en Breda naar Gorinchem te begeven.

In de *Vlissingche Courant* van den 3den dezer leest men het volgende correspondentie-bericht:

Sedert wij in ons n^o. van den 25sten maart ll. melding maakten van eene klacht der *Kamper Courant*, dat een aantal exemplaren van dat blad niet aan hun adres waren gekomen, kregen ook wij weder bericht van den ongeregelde ontvangst onzer courant in Holland, zoodat sommige geabonneerden in eene gansche week niets ontvangen en dan op eenmaal drie nummers te gelijk. Wij meenen daarvan melding te moeten maken, omdat ook wij dikwijls onderscheidene dagbladen te laat, of in het geheel niet, ontvangen, en wel met name: *De Volk der Vrijheid*, *de Noordbrabander*, *de Kamper* en *Meppeler Couranten* en *de Haagsche Nieuwsbode*. Heden ontvingen wij ook de *Arnhemse Courant* van 1 dezer niet; ook die van den 20sten maart is ons niet geworden. Van de *Meppeler Courant* en de *Tolk der Vrijheid* ontvingen wij soms twee nummers op één dag.

Daar onze couranten, voor zij op den post worden bezorgd, zorgvuldig worden ingepakt en nagezien, zijn wij verzekerd, dat de fout dezerge niet aan ons ligt, evenmin als aan het postkantoor alhier; terwijl het tevens opmerkelijk is, dat juist de zoogenaamde oppositiebladen genoodzaakt zijn gedurig klagen over dusdanig misbruik aan te heffen. Wij verzoeken onze geachte geabonneerden bij het niet, of verschillende nummers te gelijk, ontvangen onzer courant ons dit te willen berigten, ten einde wij daaromtrent de noodige maatregelen zouden kunnen nemen.

Mengelwerk.

De ligitingen van rekruten in Rusland.

(Uit de Allgemeine Zeitung.)

(Slot van no. 67.)

Vroeger hing het overal in Rusland van de willekeur des meesters af, welke van zijne lieden hij als rekruten wilde afgeven. Hij bestemde daartoe dan gewoonlijk luiards en dronkaards, die hem op zijne goederen onnut waren. In eenige deelen van het rijk nu komen de boeren op het slot van den grondeigenaar bijeen en loten. Maar ook hierbij is het geluk gewoonlijk niet blind; het lot west meestal dengene er uit te vinden, dien de grondbezitter het liefst missen wil. De ambtenaren en oeconomen spelen daarbij de eerste rol, en brengen niet zelden hunne bedreiging tot vervulling; »wacht schelm, ik zal u onder de rekruten brengen.» Er zijn echter eenige uitzonderingen; een eenige zoon mag zijnen vader niet outnomen worden; een vader niet aan zijne drie kinderen; twee kinderen baat nog niet. De boeren zoeken dus zoo spoedig mogelijk te trouwen en veel kinderen te verwekken. Een broeder is vrij, die reeds twee broeders in dienst heeft. De uitzonderingen zijn dus, zoo als men ziet, zeer schraal uitgedoeld, welke het daarenboven nog zoo gemakkelijk valt voorbij te gaan. Er dienen zoo vele getrouwde mannen, die voor altijd aan hunne betrekkingen ontrukkt zijn, in het Russische leger, dat, bij voorbeeld, alle waschvrouwen, de talloze brood- en zuurkoolverkoopsters op de markten der provincie-steden louter onbestorven soldaten-weduwen zijn.

Bij de zoogenaamde »rekruten-jagt,» vielen vroeger en vallen nog tegenwoordig, waar de ligiting niet is lu-

gevoerd, de bedroevendste tooneelen voor. De jonge mannen, die gelooven dat zij bedreigd en gekozen zijn, ontvlugten in de wildernis, verbergen zich in verwijderde dorpen bij hunne bloedverwanten, rotten te zamen, en verdedigen zich tegen de soldaten die op hen worden afgezonden, die bij vijf of zes man sterk met koorden en knuppels aanraken, en dan weerspannige, als het hun gelukt hem te vangen, binden en als eenen misdadiger wegvoeren. Het is merkwaardig dat het den lieden, die toch uit naam des keizers als rekruten worden opgeëischt, juist niet als eene groote misdaad wordt toegerekend als zij zich verdedigen. Dit is ook trouwens niet onnatuurlijk, want daar hunne verplichting hiertoe alleen uit willekeur, en niet uit eene, voor allen gelijke, wet voortvloeit, hangt alles van geluk en stuwheid af. In een dorp van Zuid-Rusland waren drie zeer sterke, algemeen gevreesde broeders, die zich reeds bij vijf rekruteringen met goed gevolg van de wervers hadden vrij gevochten. Een van hen had met de kolf van het geweer eenen der wervers neergeslagen, en eenen anderen beide armen stuk geslagen, en liep toch ongestraft als de andere boeren rond.

De loting biedt evenzeer een treurig schouwspel aan. Het Russische rijk is een rijk zonder einde en grenzen, en de dienst duurt 25 jaren. Hij, wien het lot treft, heeft even goed kans naar den Kaukasus als naar de Sinesche grenzen gestuurd te worden, 1000 mijlen van zijnen geboorte grond verwijderd. Er zijn duizend gelegenheden om gedurende die 25 jaren in de krijgsveld dienst om te komen, en onder twintig moeders die hare zonen naar de loting begeleiden, mag er nauwelijks eene de hoop voeden, haar kind ooit weder te zien. Zulk eene scheiding is eene scheiding voor eenwig, een vaarwel-zeggen aan alles wat in de kindschheid en jeugd door gewoonte lief en dierbaar is geworden. Onze soldaten in onze kleine koninkrijken blijven altijd onder landlieden, kunnen gemakkelijk tot de hinnen terugkeeren, voeren zelden oorlog, zijn aan geene zoo harde tucht onderworpen, en zien het einde van hunnen dienstdienst te gemoet. Maar de arme Russische rekrut wordt midden uit zijne kudde en akkerbouw van den vaderlijken grond weggerukt en op een standpunt verplaatst, van waar alle uitzigten hopeloos en treurig zijn; want nergens ziet hij het einde van zijn lijden. Bijzonder pijnlijk zijn de tooneelen bij de rekruten-ligtingen onder de volken die niet nationaal Russisch zijn, bij de Tartaren, Finnen, Esthen, Letten, bij wie de »Kazappen en Krowos" (Tartaarsche en Lettische benaming voor de Russen), die toch steeds den hoofdstam in het leger uitmaken, zeer gevreesd zijn, reeds daarom alleen, wijl zij hunne taal niet verstaan. In de Oostzee-provinciën geraakt dan de geheele bevolking in beweging; de boeren maken dikwijls opstanden, die echter ligt gedempt worden; de beschaafden spreken bedroefd over de onaangename aangelegenheid, en niemand waagt het nauwelijks een vergenoegd gelaat te toonen; zoo lang men zoe vele lieden om zich heen ziet treuren.

De moeders, vaders, zusters en broeders begeleiden de jonge mannen naar de gerechtszaal, knielen, en liggen suikkende, weenende en biddeude op den grond en de trappen en voor de deuren, terwijl hunne verwanten in de lootbus grijpen en voor de roode tafel onderzocht worden. De meeste der jonge lieden zijn door vrees en angst zoo zeer buiten zich zelve, dat zij niet weten wat zij doen, en bewusteloos het nummer trekken, dat, als het noodlottig is, eenen geweldigen tranenstroom hun uit de oogen perst. Wanneer wij in onze dagbladen lezen: »de Russische regering heeft eene nieuwe ligting van rekruten uitgeschreven," dan kunnen wij er stellig op rekenen, dat er om dien tijd in Rusland meer tranen worden gestort, dan in het overige Europa in de ergste oorlogstijden; wanneer men tevens onder het oog houdt, dat de Russische boer altijd veel eer en veel meer tranen vergiet, dan eenige andere.

Er schiet dus voor de arme menschen nog slechts de eenige hoop over, dat hun zoon of broeder wellicht wegens eenig lichaamsgebrek niet zal worden aangevonden. Maar is het een fiksch, groot en sterk jongeling, dan kent hunne droefheid geene grenzen. Gelijk vroeger bij ons, brengen zij zich allerlei verminkingen toe, bouwen zich de vingers af, slaan de tanden uit, enz. Maar ook dit helpt niet meer, daar nog erger straffen volgen, als de verminking ontdekt wordt vrijwillig geschied te zijn. Vele ouders nemen in hunnen angst tot allerlei voorwendzels en vintzerijen toevlugt, en de hoop dat de gestrenge regementschef en zijn doctoren zich zullen laten misleiden. Zoo zag ik eens in eene klein-Russische stad van Klein-Rusland den oploop om de »Priesudstvennaja mästa" (stadhuys) toe, waar juist rekruten werden aangevonden. Een vreeselijk volks-

gedrang heerschte om het huis, en men zag niets dan treurige gezigten. Soms kwam een oude, ruwe soldaat uit de deur te voorschijn, de eenige vrolijke uit het gezelschap, en haalde de boeren den eenen na den anderen binnen. Binnen moesten zij zich geheel ontkleeden en hunne lichamen laten onderzoeken. Eenige kwamen in het hemd vrolijk weder te voorschijn springen, en werden door hunne zusters en moeders met kussen overdekt, want zij waren om deze of gene reden vrijgesproken; maar de meesten slopen langzaam met gebogen en geschoren hoofd naar buiten, zetteden zich weenende, bijna naakt, zoo als zij waren, in de sneeuw, en scheen der wereld vaarwel te zeggen. De bloedverwanten jammerden luide, strekten de handen ten hemel en riepen: »Wee! zij hebben onzen broeder genomen, onzen lieven broeder hebben zij ons genomen! Wee!"

Onder de velen die aankwamen loopen en rijden, bemerkte ik eene slede, welke geleide mij opviel. Een man en een kleine jongen gingen naast de beide ossen die de slede trokken, en er volgde een oude man, een kleine Rus, met eenen langen witten baard, en eene jongere vrouw. In de slede lag een jong mensch van 20 jaren, diep in kussens en stroo gepakt, schijnbaar door ziekte, in ieder geval door smart geheel ter neer gebogen en verzwakt. »Is uw zoon dan ziek?" vroeg ik de vrouw, toen zij op vreesachtigen afstand aan den hoek van het stadhuis stil hielden. »Ach ja, mijnheer, hij is ziek, door en door ziek. Zij zullen hem niet tot soldaat kunnen nemen. Neen! zij zullen hem mij niet kunnen ontnemen." Intusschen kwamen de wervers bij de slede, en schudden den langen en tamelijk stevigen knaap, die de ziekte zeer slecht veinsde. De moeder schreeuwde in den beginne, en zeide angstig dat men hem voorzigtig moest dragen, want dat haar zoon zoo ziek was. Maar de soldaten hoorden er niet naar, zij lieten hem de trappen optuigen, en moeder, vader en de jongere broeder volgden hem weenende, in eenen treurigen optocht alsof zij hem reeds naar het graf droegen. Het onderzoek der rekruten duurt zeer lang, want hunne grootte wordt gemeten, hunne borst en den geheelen toestand van hun lichaam onderzocht, ook hunne geestvermogens eenigermate beproefd, of zij niet bloede zijn enz., en alles opzeteekend. De arme rekruten nemen bij dit onderzoek zulk eene erbarmelijke en droevige houding aan, alsof zij aan het kruis werden geslagen. Hebben zij de behoorlijke lengte en de overige vereischten van een Russischen soldaat, dan wordt hun het haar afgeschoren, en deze verrigting is het onherroepelijke teeken, dat zij in de krijgsveld dienst zijn gevallen. De officier die alles heeft goedgekeurd, geeft hem aan den haarrijder over met het woord: »lob" (schedel) namelijk: moet geschoren worden. Als een bliksemstraal snijdt dit noodlottige woord »lob" den ongelukkige, die nu de ijzeren deur des geluks achter zich ziet toesluiten, door het hart. Mij werd verhaald, dat een jonge rekrut eens bij het woord »lob" van schrik dood was nedergevallen.

Ik had lang onder het bedroefde, maar stille gedrang van vaders en moeders vertoefd, en menigen hunner zonen naar el, duim en strepen, in alle rigtingen zien afmeten, menig haar onder de schaar des haarsnijders, wiens snede hier bijna even noodlottig is als die der Parzen, zien vallen, toen ik eindelijk weder op straat kwam, waar ik mijne groep van grootvader, vader, moeder en broeder weder zag. Han twintigjarige zoon was door den Russischen officier zeer gezond en geschikt gevonden, en voor de dienst van het leger in beslag genomen. De moeder vond ik luid schreiende, en eene menigte onverstanebare klagten uitende, op de melodie van een kerkgezang, op dezelfde wijze als de Russische vrouwen ook half schreiende, half zingende, hunne dopen in de kerken betrouwen. Haar geschrei klonk luide over de straat. De vader wees de moeder met een paar ernstige troostwoorden terecht, ofschoon hem zelve ook daarbij de tranen in de oogen stonden. De kleine jongen snikte onophoudelijk, terwijl hij de ossen inspande, en het nu ledige krankenleger tot eenen zetel voor den ouden grootvader inrigtte. De grijsaard stond stil en zwijgend op zijnen staf geleund en zag met vochtigen blik voor zich. Ik wendde mij tot hem en vroeg: »Hebben zij dan uwen kleinzoon toch genomen?" »Ja, zij hebben hem genomen, mijnheer, *injet wuipuskajat, injet wuipuskajat*, en zij geven hem niet terug! zij geven hem niet terug!" »Wat sluusui!" (Ziet, welke tranen!) zeide de neef eens Russischen koopmans tot mij, die met mij deelnemend het droevige tooneel aanschouwde. »El! wat walf zij!" schreeuwde de oude gezwelpe soldaat, die overal bij was, er tusschen, »wat haat zij alle, zij pakken!

Gij zijt domme boeren! als uw zoon eenmaal in des keizers dienst is, dan zal hij eerst een regte man zijn! Ja als zij de groene uniform maar aan hebben dan houden zij spoedig op met weenen, en laat hen maar eerst de *schalowanje* (soldij) geproefd hebben, dat bevalt hun, dan leven zij vrolijk, en vergeten spoedig vader, moeder, huis en vaderland. Gij domooren, gelooft gij dan niet dat de keizer soldaten noodig heeft, om de grenzen van ons Rusland te verdedigen? maakt plaats daar! daar komen nieuwe rekruten aan! hierheen! gij *chop-zut!* (knapen) hierheen! — De arme ongelukkigen keerden eindelijk terug, de moeder en de grootvader in de slede; de vader dreef de ossen en de kleine broeder trippelde achter aan, en zoo reden zij onder luide klaglieden der moeder, en onder het weenen der overigen voort. Als men zulke tooneelen — het boven beschrevene is slechts een uit duizenden, — mede heeft aangezien, dan is het iemand onbegrijpelijk, hoe een vreesdeling der Russische natie alle teedere liefde voor hunne naasten en bloedverwanten ontzeggen kan. Ik voor mij ben overtuigd, dat de Russen in dit opzigt even toeder en diep gevoeld zijn, als eenig volk ter wereld. Dageelijks komen de sterkste bewijzen der innigste en duurzaamste onder- en kinderliefde voor. Niet zelden worden de soldaten, nog na lange jaren, zoo door heimwee aangetast, dat zij verlot vragen om hunne bloedverwanten te bezoeken. Ja zelfs na den langen vijf en twintigjarige dienstdienst keerden zij naar hunnen verwijderden geboorte grond terug, en zoeken de oude afgeleefde moedertjes en de overige nog bestaande leden van hunne familie op. Als een legerkorps nieuwe kantonnementen betreft, dan verschijnen weldra eene menigte boeren en burgers, broeders en vaders van soldaten, die hunne betrekkingen in de compagnieën opzoeken. Ja, dikwijls komen er uit ver verwijderde provinciën grijsaards naar Petersburg en Moskou, om het gelaat hunner bemide zonen, die in de residentie-steden op schildwacht staan, nog eenmaal weder te zien.

De slagtoffers der wetenschap.

Er is een spreekwoord dat zegt: het beste is de vijand van het goede. Indien gij erkent dat het gezonde verstand der volken regt heeft gehad, dit vonnis tegen den vooruitgang te vellen, dan zult gij eene schrede verder kunnen gaan en toestemmen, dat het goede soms het kwaad terug doet verlangen.

Gij zoudt dit gevoelen deelen, indien gij, even als ik, een voortreffelijk jong mensch, HORACE CASTILLER genaamd, gekend hadt, die een rijkelijk aandeel in de milde gaven der Voorzienigheid had ontvangen: eene goede gezondheid, uitstekende geestvermogens, een gelukkig karakter, en nog vele andere gaven, slechts door een enkel gebrek opgewogen. Er is niets volmaakt op de wereld. Alle menschen dragen in- of uitwendig het teeken van die onvermijdelijke onvolmaaktheid; en zij, die het best bedeed zijn, kunnen niet altijd hunne gebreken bedekken. HORACE behoorde tot het getal der stervelingen, die het onrecht der natuur onmogelijk kunnen verbergen, en die hun slecht uitwendig teeken op den rug dragen.

Dit gebrek had dit voordeel, dat het hem terstond buiten schot stelde tegen de bedriegelijke illusien. HORACE kon zich niet door een ijdel lokaas laten vangen, noch verdwalen in het labyrinth waar verradelijke misleidingen eene onvoorzigtige jeugd medelepen. Hij had bij den eersten opslag gezien, welk deel in het geluk de wereld aan zijne schoone jaren beloofde, en hij had zijnen tijd niet verloren met de kapellen achterna te loopen, met het vervolgen dier gevleugelde droombeelden, die, in de stralen der zon, tusschen de bloemen des levons rondfladderden. Ter zijde van de bevallige paden die zijne vrienden lachende bewandelden, was hij eenen moeilijken en ruwen weg ingeslagen, maar die hem hoog moest opvoeren, want hij was met al zijne kracht en met den moed der wanhoop begaan. Ik kan uwe ijdele avonturen niet deelen, maar hij tot zijne vrienden: »maar, hij gemis niet het geluk dat de liefde schenkt, wil ik dat verlaten, het de roem geeft."

En hij had met hem gesproken, en mede beloofde hem de nitslag. Zonder dat hij zijne uren van eenzaam en droefheid met soms door bittere verlaten en ontzetting van straat. — maar in het verschiep zag hij de toekomst en den roem aan groote kunstenaars toegekend, en hij troostte zich met het vooruitzicht van een schitterende toekomst. Ook zag men hem steeds

beminnelijk en opgeruimd; vol vrolijkheid en geest, bezield hij onze vertrouwelijke gezelschappen, door de spraken van zijn vernuft en de bevalligheid van zijnen goeden luim.

Als men hem naar het geheim van die onveranderlijke opgeruimdheid vroeg, antwoordde hij:

— Dat komt, dewijl de menschen van mijne soort altijd vóór zich zien; nooit achterom, noch ter zijde, zoo bevreesd zijn zij om zich zelve te zien, zelfs en prof. En hij voegde er bij: — De vrouwen spotten met mij, maar ik zal haar dwingen mij te bewonderen; komt later de beurt aan mij om wraak te nemen.

De tijd der beproeving naderde zijn einde: HORACE stond aan het doel van zijn streven, toen hij een geleerd doctor ontmoette, die hem zeide:

— Ik kan het onrecht, dat de natuur u heeft aangedaan, herstellen. Maak dus gebruik van de uitvindingen uwer eeuw, en wees te gelijk een groot kunstenaar en een welgemaakt man.

De doctor was vesprekend en overredend; hij toonde heerlijke proeven van zijne kunst; HORACE liet zich overhalen, en verdween voor eenige maanden, en toen deze ten einde waren telde de wetenschap eene overwinning te meer. Zijne beste vrienden hadden moeite hem te herkennen, zoo was hij veranderd.

— Ja, zeide hij hun, ik ben het wel! Die man die groot is, die slank is, die eene welgevormde figuur en goedgeplaatste schouders heeft, ben ik, HORACE CASTILLET, uw vriend! Bewondert de vorderingen der wetenschap, en ziet tot welke wonderen zij het gebragt heeft. Die metamorphose heeft mij ongelooflijke smarten gekost; men heeft mij op eene pijnbank uitgestrekt, als eenen martelaar van het geloof; men heeft mij de wreedste folteringen doen ondergaan, die door de inquisitie zijn uitgedacht; maar ik heb het doorgestaan en de natuur heeft moeten onderdoen. Nu ben ik welgemaakt en braveer de spotternijen. Bevallige dandys, vrolijke heminnaars van avonturen, nu ben ik een der uwen; maakt dus plaats voor mij en leidt mijne schreden in de wereld die mij voorheen schrik inboezemde, en waar ik mij voortaan kan vertoonen zonder de schimpsochten van den spot te vrezen te hebben.

Indien de naam van HORACE CASTILLET tegenwoordig niet onder die van onze beroemdste kunstenaars schittert; indien die naam geheel onbekend is gebleven; — dan is het de schuld van die wetenschap, aan welke hij zulk eene bevondige hulde toebrengt. Hij heeft de gevolgen van zijne herschepping ondergaan; de illusien zijn komen opdagen, en te gevaarlijker naarmate zij later kwamen. Langen tijd geveerd tegen het gevaar, dat zoo vele krachtige geesten in het begin hunner loopbaan stuit, heeft de vurige jongeling zich er blindelings in gestort. Toen, — vaarwel het werk, de roem, en de toekomst! — Esopus zou welligt zijne fabelen niet geschreven hebben, indien de orthopedie in zijnen tijd ware uitgevonden.

En dat kleine mannetje uit de rue Quincampoix, die zijnen geboghelden rug aan de speculatie-zucht van het stelsel van LAW leende, en fortuin maakte door den spekulanten tot lessenaar te dienen, gelooft gij niet, dat hij onder een getnikkig gesternte geboren was? De doctor, die hem in zijne jeugd had hersteld, zou hem geruineerd hebben.

Een ongeluk komt nooit alleen. — HORACE CASTILLET heeft niet alleen zijn talent verloren, maar nog daarenboven de erfenis van eenen oom, die hem aanvankelijk tot universeel erfgenaam had aangesteld, om hem tegen het onrecht der natuur schadeloos te stellen, en die, hem nu welgemaakt ziende, eenen anderen erfgenaam heeft gekozen. Tegenwoordig, na de tweede helft zijner jeugd te hebben verspild, is HORACE arm, somber en vernederd; hij heeft alles verloren, zelfs zijnen goeden luim en zijn vernuft, en somtijds zegt hij tot diegenen zijner vrienden die hem getrouw zijn gebleven:

— Ik heb den schat, dien ik bij mij droeg, miskend. Ik heb gedaan als de reiziger die zijne pakkaasje wegwerpt om gemakkelijker door de vlakke te kunnen loopen!

En toch had een voorbeeld hem moeten waarschuwen en tot les verstrekken. Toen hij bij den doctor zijnen intrek nam, verliet een jong mensch diens woning. Het was een zeer bekwaam werktuigkundige, wien zijn talent rijk en gelukkig maakte. De wetenschap had zich van hem bemagtigd, hem hersteld, en toen hij zijne bezigheden wilde hervatten, maakte de conscriptie op hare beurt zich van hem meester, daar zij hem nu voor de dienst van den staat geschikt vond. Men zond hem naar Afrika, en hij werd door de Arabieren doodgeschoten,

(Het slot hierna.)

Advertentie.

ARNHEM, den 2den April 1841. — Heden middag ten 4 ure overleed alhier, in den ouderdom van bijna 80 jaren, Vrouwe ANNA DE GAST, Weduwe den Heer ISAAC NIJHOFF, in leven plaatsvervangend Lid der Staten van Gelderland, Lid van den Stedelijken Raad en Notaris aldaar.

Bij twee veilingen, te houden op den 21sten April 1841 en den 5den Mei daaraanvolgende, beiden des avonds ten zes ure, in het Logement de Grooten Zwaan, te Velp, zal men, ten overstaan van den aldaar residenten Notaris ROSENTHAL, in het openbaar verkoopen:

1°. Een onlangs geheel nieuw, in Gotische orde gebouwd, HEERENHUIS, bevattende twaalf behangen, geplafonneerde en meendeels van Stookplaatsen voorziene KAMERS, KEUKEN, KELLER, ZOLDER en verdere Gemakken, met den daartoe behoorenden en omgelegen GROND, staande en gelegen aan den Straatweg te Velp, in de nabijheid van Biljoen, Kadastraal Sectie D, N°. 901.

en 2°. Een perceel BOESCHGROND en OP-GAANDE BOOMEN, mede aan den Straatweg, onder Velp, gelegen. — Kadastraal Sectie D, N°. 475, 476 en 477. Alles te aanvaarden dadelijk na den toelag.

Tot nader onderrigt vervoegte men zich in persoon of met vrachtwijze brieven bij bovengenoemden Notaris.

+++ Aan de belanghebbenden wordt mits deze ++ kennis gegeven, dat de rangschikking, bedoeld bij Art. 862 van het Wetboek van Koophandel, voor de Schuldeischers in het faillissement van G. KLAASSEN, te Harderwijk, is nedergelegd ter griffie van de Arrondissements-Rechtbank te Arnhem, om, van heden af, gedurende 14 dagen, aldaar te verblijven ter inzage van een ieder.

Arnhem, den 7den April 1841.

J. W. SCHIFF,

Curator in voorschreven Faillissement.

TE KOOP:

Eene Gedresseerde, EZELIN met TUIG en KARRETJE, alles zoo goed als nieuw; des verkiezende ook de EZELIN alleen. Te bevragen bij A. W. RUTGERS te Wageningen. Brieven-franco.

VOOR VIJFTIG GULDEN TE KOOP.

Eene ENGELSCH PIANO, van 5 octaven. — Nader informatie, met vrachtwijze brieven, bij den Heer G. H. KALSHOVEN, te Wageningen.

Door verandering van stand TE KOOP: Een extra schoon en deugzaam bruin Amelandsch PAARD, langstaart, oud 7½ jaar, gewond aan het vuur en aan troepen, voor f300.

De verkooper waarborgt hetzelfde persoonlijk zonder enig gebrek. Bij den koop zullen alle mogelijke billijke voorwaarden wegens onderzoek en beproeving aangenomen worden. — Adres met franco brieven, onder letter A, of in persoon bij den Boekhandelaar J. F. THIEME, te Nijmegen,

die tegen den 10den dezer alom verkrijgbaar zal stellen:

EEN WOORD

VAN

WAARSCHUWING, GERUSTSTELLING EN TERECHTWIJZING DOOR EEN HERVORMD LEERAAR.

Prijs 90 Cents.

Dit Stukje onderscheidt zich van de vele soortgelijke geschriften, dezzer dagen uitgekomen, daar in hetzelfde de protestantsche kerk in betrekking tot Rome meer in het algemeen beschouwd wordt.

* * De Boekhandelaar NIJHOFF, te Arnhem, heeft uit het fonds van de Heeren J. VAN DER HEY EN ZON te Amsterdam, aangekocht en geeft uit:

FILIP VAN MARNIX, Heer van St. Aldegonde, bijzonder aan de hand van WILLEM I. Door W. BROES, Rustend Leeraar bij de Nederd. Hervormde Kerk. Twee deelen in drie stukken compleet. Prijs f 10.90.

Dit werk, zich aanbevelende door den naam van den zeer begaafden Schrijver, en van hetwelk in onderscheidene Tijdschriften de gunstigste beoordeelingen gevonden worden, is inzonderheid in dezen tijd van hoog belang, voor allen, die het Concordaat met Rome, in desselvs oorsprong en gevolgen, uit een geschiedkundig en wijsgeerig oog beschouwen en beoordeelen willen.

INTEEKENING op een door G. J. A. BEIJERINCK, te Amsterdam, uit te geren Werk, getiteld:

GEZIGTEN IN AMERIKA,

in tafereelen geschetst, naar Afbeeldingen op de Plaats zelve geteekend door W. H. BARCELETT, uit het Engelsch vertaald door Mr. C. J. ZWEERTS.

Niemand zal ontkennen dat van de menigvuldige Prachtwerken, door onze overzeesche naburen in het licht gegeven, hunne schetsen van Noord-Amerika verre zijn van den Hollander eene slechts geringe belangstelling in te boezemen. Met een gedeelte van de Vereenigde Staten althans, gaat het hem even als met de Kaap de Goede Hoop. Staatkundige gebeurtenissen, verdragen, overeenkomsten, of hoe men al verder de planten noemen wil die in de broeikasden des oorlogs ontspruiten, mogen hem zoowel het eene als de andere ontnomen hebben. — zijne betrekking tot die gewesten houdt niet op, alwaar hij weet, dat nog in dit oogeblik zijne landgenooten en broeders, te midden van de welvaart, die zij genieten, met eene soort van verdriet bedenken, hoe niet slechts de onafzienbare zee, maar ook behalve deze vreemde en op andere grondslagen berustende wetten, den band verscheurd hebben, die hen voorheen met het land hunner voorouders, zoo al niet hunner eigene ouders, verbond. Dazelfde gevoel, hetwelk den afstammeling van menigen Amerikanischen Kolonist voor Holland bezielt, zal door dezen wel op gelijke wijze worden beantwoord. Kan hij een verslag lezen der jaarlijksche bijeenkomsten, door de Hollanders, te Albany woonachtig, gehouden ter viering van of herinnering aan eenig belangwekkend Vaderlandsch feest, zonder dat hem de gedachte streelt, hoe het zijne landgenooten waren, die voor het eerste hunne zorg en hunnen ijver besteedden tot de bebouwing van eenen grond, die hun in lateren tijd de dwang der omstandigheden ontrukte? Verhoovaardigt hij er zich niet op, wanneer hij de bekwaamheden zijner vaderlanders, door vreemdelingen zelfs in zulk eene mate gebuldigd ziet, dat één derzelve met het oppergezag over de Vereenigde Staten van Amerika werd bekleed? Waarlijk een bewijs dat de Amerikanen, die echte zonen der Vrijheid, de overeenkomst weten te waarden, welke er tusschen hun land en het Oude Nederland bestaat! Die gewesten, door Hollanders het eerst ontdekt, door Hollanders onder een geregeld bestuur gebragt, en door Hollanders tegen de aanvallen van een' jaloerschen vijand hardnekkig verdedigd, zijn het, wier uitwendig aanzien, wier prachtige steden, bevallige landschappen, grootsche en verhevene natuurtooneelen aan den letterlievendsten kunstminnaar in dit Werk worden voorgesteld.

De uitgave zal 30 Afleveringen, inhoudende 118 platen en eene kaart, uitmaken. Elke Aflevering zal bestaan in vier op staal gegraveerde platen, benevens 8 bladzijden letterdrukk, in 4º formaat. Vijftien Afleveringen zullen een deel uitmaken, en dus het geheele werk in twee deelen compleet zijn. De prijs van elke Aflevering zal op een gulden zestig centen te staan komen, telkens tegen Kwitantie te voldoen. De Inteekening zal tot 15 Mei 1841 openstaan. De eerste Aflevering is in de voornaamste Boekwinkels voorhanden en kan ter bezigtiging aangevraagd worden.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 6 April 2 El 1 Palm 8 Duim; gew. 3 Duim; gev. 0 D.

Prijs-Courant der Effecten.

MAANDAG 5 APRIL.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4½ u.
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.	51½	51½	51½ à 52
Dito Dito . . . » 5 »	98½	97	
Uitgestelde Schuld . . . »	2½		
Kansbiljetten f	22½	23½	23½
Amortisatie-Syndicaat. à 4½ pCt.	89½	89½	
Dito Dito . . . » 3½ »	72½	72½	72½
Handelmaatschappij . . . » 4½ »	166½	167½	166½
Nieuwe Dito . . . » 4½ »			
Nieuwe Dito 1837 . . . » 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	97	97½	97½
Spoorweg Haarlem . . . »	94½		
Aand. Rijn-Spoorweg . . . » 4½ »			
FRANKR. Inschrjv. G. B. » 3 »	78½	78½	
SPANJE. Leening Ardoins » 5 »	20½	20½	20½
Dito onbep. stukk. . . » 5 »			
Passive »	5½		
Deferred »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. H. & C. 1798, 1816. » 5 »	104½		
Dito 1828, 1829 . . . » 5 »	104½	104½	
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	97½		
Oblig. bij Hope . . . » 4 »	87½		
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg . . . » 5 »			
Inschrjving in Assign. » 6 »	68½		
Certific. van dito . . . » 6 »	69½		
POLSK. Aandeel. à f 300 » f			
Dito à f 500 » »			
OOSTER. Aand. à fl. 100 » f			
Dito à fl 250 » »			
Metalliek » 5 »			
Dito » 3 »			
Dito » 2½ »			
BRAZILIE. Dito dito » 5- »	73½	73½	

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.